

Вирішити проблему повного використання трудового потенціалу працівника можна за допомогою механізму пристосування можливостей персоналу до потреб виробництва. Найбільш економічним методом в цій ситуації є використання функціональної адаптації.

Отже, при роботі з персоналом на підприємствах виникає необхідність постановки і вирішення ряду проблем, які пов'язані з:

- організацією відбору і найму персоналу;
- вивільненням робочої сили;
- повним використанням трудового потенціалу працівників;
- організацією системи навчання і підвищення кваліфікації персоналу.

Шляхи вирішення цих проблем залежать від діючої на підприємствах системи управління персоналом, яка повинна опиратися на відповідну тактику й стратегію кадрового менеджменту.

Список літератури: **1.** Указ Президента України "Про Основні напрями розвитку трудового потенціалу в Україні на період до 2012 року" . **2.** Дудар Т. Роль кадрового потенціалу у забезпеченні ефективного менеджменту// Вісник Тернопільської академії народного господарства. - 2002. - Випуск б. с. 7-10. **3.** Дулуб Л. Н. Соціально-економічна сутність категорії "трудоий потенціал" // Економіка розвитку. - 2003. - №3 (27). - С. 99-102. **4.** Крушельницька О.В., Мельничук Д.П. Управління персоналом: Навчальний посібник. - ІС: Кондор, 2003. - 296 с. **5.** Крушельницька О.В. Мотивація та оцінка діяльності персоналу: навч. посібник. - Житомир: ЖГП, 2000. - 215с. **6.** Ладанов И. Д. Система оценки персонала организации. Монография - м.:Инфра-М, 2000. -312 с. и управление.-2003.-М? І. - С. 7-13.

КАЧАН Н.С., ст. викладач, здобувач, м. Рівне, НУВГП

ФРІЛАНС ЯК СПОСІБ ПРАЦЕВЛАШТУВАННЯ ХХІ СТОЛІТТЯ

Стрімкий розвиток ІТ-технологій та невпинна світова тенденція до глобалізації впевнено вносять у наше життя комунікації, як головні передумови сталого розвитку людини, суспільства й людства. Значна динаміка технологічних і соціальних інновацій суттєво змінює попит і пропозицію на глобальних ринках. Реальне життя переходить у віртуальне: у видах діяльності, що потребують широкої аудиторії все більше використовують електронні ресурси не лише для інформаційного забезпечення, але й для здійснення фактичних операцій. Водночас в умовах жорстких обмежень, що їх накладає сучасність попит вимагає найбільш доступної ціни, а пропозиція вишукує

можливості її сформувані. Цей імператив часу поширюється на всі різновиди ринків товарів та послуг, а також на їх похідну – ринок праці.

Останнім часом у світі набула популярності віддалена робота, або фріланс. Поширення цього виду зайнятості зумовлене з одного боку підвищенням конкурентоспроможності через зниження витрат, зокрема соціальних, та зростання продуктивності інтелектуальної праці внаслідок використання сучасних інформаційно-комунікаційних технологій та організаційних інновацій. З іншого боку фріланс – це можливість отримати додатковий заробіток для найманих працівників за межами свого регіону і навіть країни. Тому такий вид діяльності є одним із найефективніших засобів боротьби з безробіттям. Для України з високим рівнем інтелектуальної освіти та низькими доходами населення фріланс стає способом самозайнятості і джерелом додаткових доходів.

Один із найбільш популярних порталів, які сприяють працевлаштуванню фрилансером у всьому світі Elance.com проводить регулярний моніторинг зареєстрованих ІТ-працівників. Відповідно Українці за кількістю фрилансерів знаходяться у списку із 25 країн на 15 місці після Китаю та Індонезії. Зареєстрованих українських фрилансерів на Elance всього 2,5% від американських. Але за рівнем доходів Україна випередила навіть Австрію і Канаду і вийшла на 4 місце у рейтингу. За 2013 рік доход українських фрилансерів склав 24,7% лідера рейтингу – США [1].

Важливим визначальним чинником можливості бути конкурентоспроможним на світовому ринку ІТ-сфери є фактор мови[2]. Це підтверджують факти, які вказують, що найпопулярнішими на світових інтернет-біржах є фрилансери з англійськомовних країн. Найбільш затребуваними є ІТ-спеціалісти, на другому місці за популярністю на ресурсі-перекладачі, на третьому – дизайнери. Водночас, ІТ-сфера знаходиться на останньому місці за розміром річного зростання розміру винагороди.

Відтак, фріланс має низку переваг як для окремого працівника, так і для економіки країни. Зокрема фріланс:

- є інструментом для зниження рівня безробіття;
- сприяє надходженню іноземної валюти в економіку країни;

- збільшення доходів населення супроводжується підвищенням купівельної спроможності населення та зростанням інвестицій, зокрема у нерухомість;

- зменшує еміграційні процеси.

Розвиток фрілансу в Україні спонукає до дослідження цього явища і врегулювання його в законодавстві.

Список літератури: 1. Elance.com [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://www.elance.com> 2. Скибінський О.С., Солярчук Н.Ю. Передумови та перспективи розвитку фрілансу в Україні / О.С. Скибінський, Н.Ю. Солярчук // Економіка: реалії часу. - 2013. – Вип. 2(7). – С.223-225.

МІХЕНЬКО А.А., студент, м. Миколаїв, НУК ім.адмірала Макарова

РОССОЛОВА Д.С., студент, м. Миколаїв, НУК ім.адмірала Макарова

ІННОВАЦІЙНИЙ МЕНЕДЖМЕНТ ТА ЙОГО РОЛЬ В ІНТЕГРАЦІЙНИХ ПРОЦЕСАХ УКРАЇНИ

Інтеграційні процеси, які стрімко протікають у реальному світі на різних рівнях його ієрархії і охоплюють всі сфери життя сучасного суспільства, являють собою складне і багатогранне явище, що характеризуються різноманітністю причин і наслідків його здійснення. Українська зовнішня політика має чітку спрямованість: одним із найважливіших її пріоритетів визначено інтеграцію в європейські структури, зокрема Європейський Союз. Але разом з тим інтеграція ринкових відносин в Україні обумовлює зміни в управлінні перспективами розвитку, вимагає розгляду людей як багатства підприємства, а витрати на формування, мотивацію, розвиток людських ресурсів – як особливий вид інвестицій. Вкладення в персонал виступають обов'язковою умовою ефективного господарювання і успішного розв'язання соціально-економічних проблем інноваційного менеджменту.

Більшість підприємств України усвідомлює необхідність здійснення інноваційної політики, але успішне її здійснення повинно ґрунтуватися на відповідній нормативно-правовій базі. Правові передумови державної інноваційної політики закладені в Конституції України, в якій ст.54 гарантує громадянам свободу наукової, технічної та інших видів творчої діяльності, захист